जीवितादपिमृत्युरेवममाभिमतइत्याशयेनाह सुरेशेति नहिनोषिनहिक्षिपसि गदेवविफलोयास्यतीतिसंशयंकामार्षीः कृपणादर्थःप्रयोजनंय स्याःसायाज्ञायथानिष्फलातथानस्यात्॥१९॥अमोघत्वेहेतुंवदन् तंप्रोत्साहयति नन्विति तेजितस्तीक्ष्णीकृतः शत्रुंमांजहि विष्णुनायंत्रितः प्रेरितः ॥ २०॥ हननेनममपीडास्यादित्यपिमासंशयिष्ठाइत्याह अहमिति संकर्षणोमत्पतिर्यथाहतथातदीयचरणारविंदेमनःसमाधायमुनेर्योगिनोगतिम हंयास्यामि तववज्रस्यरंहसालुलितःछिन्नोग्राम्यपाशोविषयभोगलक्षणोयस्य अपविद्धलोकः त्यक्तदेहः॥२१॥ तर्हिभगवान्संकर्षणः स्वभृत्या यमह्यमेवस्वर्गादिसंपदोदास्यतीत्यपिमासंशयिष्ठाइत्याह पुंसामिति स्वर्गेभूमौरसातलेचयाः संपदस्ताः किलनिश्चितंनराति नददाति तत्रहेतुः यत्

सुरेशकस्मान्नहिनोषिवज्रंपुरःस्थितेवैरिणिमय्यमोघम् ॥ मासंशयिष्ठानगदेववज्रंस्यान्निष्फलंकृपणार्थे वयाज्ञा॥ १९॥ नन्वेषवज्रस्तवशक्रतेजसाहरेर्दधीचेस्तपसाचतेजितः ॥ तेनैवशत्रुंजहिविष्णुयंत्रितोयतो हरिर्विजयःश्रीर्गुणास्ततः॥ २० ॥ अहंसमाधायमनोयथाहसंकर्षणस्तच्चरणारविंदे ॥ त्वद्वज्ररंहोलुलितग्रा म्यपाशोगतिंमुनेर्याम्यपविद्धलोकः॥ २१ ॥ पुंसांकिलैकांतधियांस्वकानांयाःसंपदोदिविभूमौरसायाम् ॥ नरातियद्वेषउद्वेगआधिर्मदःकलिर्व्यसनंसंप्रयासः ॥ २२ ॥ त्रैवर्गिकायासविघातमस्मत्पतिर्विधत्तेपुरुष स्यशक्र॥ ततोऽनुमेयोभगवत्प्रसादोयोदुर्लभोऽकिंचनगोचरोऽन्यैः॥ २३ ॥ अहंहरेतवपादैकमूलदासानु दासोभविताऽस्मिभूयः॥ मनःस्मरेतासुपतेर्गुणांस्तेगृणीतवाक्कर्मकरोतुकायः॥ २४ ॥ ननाकपृष्ठंनचपार मेष्ठ्यंनसार्वभौमंनरसाऽधिपत्यम्॥ नयोगसिद्धीरपुनर्भवंवासमंजसत्वाविरहय्यकांक्षे॥ २५॥

याभ्यः द्वेषादयोभवंति ॥२२ ॥ तर्हिस्वभक्तस्यकिंविधत्तेतत्राह त्रैवर्गिकोधर्मार्थकामविषयोयआयासस्तस्यविघातंविधत्ते ततआयासोपरमा दनुमेयः नत्वैश्वर्यादिना अतःसम्यक्भगवत्प्रसादाभावात् तवसंपदोभविष्यंतीतिभावः ॥२३॥ एवमिंद्रायस्वाभिप्रायंनिवेद्यभगवंतंप्रार्थयतेअह मिति तवपादावेवएकंमूलमाश्रयोयेषांतेषांदासानामनुदासः भूयोभविताऽस्मिभविष्यामिभवेयम् असुपतेःप्राणनाथस्यतवगुणान्ममनः स्मरतु वागपितानेवकीर्तयतु कायस्तवैवकर्मकरोतु ॥ २४ ॥ ननुकिंदास्येनतुभ्यंमहाफलानिदास्यामितत्राह नाकपृष्ठंध्रुवपदंब्रह्मलोकादिकंच हेस मंजस निखिलसौभाग्य निधे त्वात्वांविरहय्यपृथक्कृत्य नकांक्षेनेच्छामि ॥२५ ॥